

KENNETH

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Engelse naam afkomstig uit het Gaelic (oude Keltische taal): 'goed gebouwd' of 'stevig geplant', 'rechttop', 'eerlijk', 'flink', 'mooi', 'knap', 'leuk'.

*

Kenneth (ook **Cainnech**, **Canice**, **Canicus**, **Kenedus**, **Kenny**) **van Kilkenny** (ook **van Aghaboe** of **van Derry**), Ierland; kluizenaar & abt; † **ca 599. Feest 11 oktober.**

Saint Kenneth moet rond 525 geboren zijn in het Noord-Ierse district Derry. Volgens de ene legende was zijn vader bard, rondreizend zanger; dergelijke mensen stonden toen in hoog aanzien. Maar anderen weten ons weer te vertellen dat zijn ouders zo arm waren dat ze zichzelf en hun pasgeboren kind slechts in leven wisten te houden met behulp van een zwerfkoek.

Weer een andere legende zegt dat Kenneth werd geboren als een zoon van de prins van Wales. Maar het kindje werd door zijn ouders verstoten en in een rieten mandje aan de zee toevertrouwd. Het zou door meeuwen in veiligheid zijn gebracht op een rotspunt. Ze hadden een bedje van verendons gespreid. Een ree kwam elke dag het kind moedermelk geven.

In zijn jeugd was Kenneth schaapherder. Intussen mocht hij gaan leren in de kloosters Clonard en Glasnevin, die respectievelijk onder leiding stonden van de beroemde abten Finian († ca 594; feest 12 december) en Mobhi († ca 545; feest 12 oktober). De kloosters waren in die tijd zo'n beetje de onderwijsinstellingen. Wilden ouders hun zoon laten doorleren, dan werd hij toevertrouwd aan de abt van een klooster. Het woord 'abt' betekent 'vader'; zo'n abt werd inderdaad de vader van de leerling. In feite deden de eigen ouders daarmee zo goed als afstand van hun zoon. Vaak betekende het, dat de jongen zich aansloot bij de kloostergemeenschap en monnik werd. In die vroege eeuwen was het onderwijs er dus vooral op gericht om de leerlingen te doordringen van Jezus' levenshouding.

Toen Kenneth eenmaal zelf monnik en kluizenaar was geworden, ging hij met twee gezellen naar Brude, de koning van Schotland. Deze was geen christen. Zij vroegen hem of zij op zijn land een kloosterverstiging mochten beginnen. Daarmee werd hij de grondlegger van klooster Aghaboe en mogelijk ook van Kilkenny.

Eén van zijn vrienden was Columba of Kolumkill († 597; feest 9 juni), de grondlegger van het beroemde kloostereiland Iona, in het uiterste noorden van Schotland. Kenneth ging daar regelmatig op bezoek. In de levensbeschrijving van Columba treffen we het volgende verhaal aan:

'Op een andere tijd was het op het eiland Iona een dag van gierende storm; de golven gingen ondraaglijk hoog, toen de heilige [Columba], die binnenshuis was, zijn broeders opdroeg: "Maakt snel het gastenverblijf gereed en put water om de voeten van de gasten te wassen." Een der broeders vroeg daarop: "Wie kan vandaag, nu het zo waait en het veel te gevaarlijk is, veilig de zee oversteken, al is die hier nog zo smal?" Op die woorden zei de heilige: "De Almachtige heeft een heilige uitverkoren, die vóór de avond tot ons zal komen; hij heeft hem een kalme vaart gegeven in het centrum van de storm." En zie, die dag kwam - precies zoals de heilige het had aangekondigd - een schip aanvaren met de heilige Kenneth aan boord. De broeders hadden al een tijd naar zijn komst uitgezien. De heilige ging hem met de broeders tegemoet en hij ontving hem gastvrij onder eerbetoon. De schippers vertelden hoe ze overgevaren waren: precies zoals vader abt het had beschreven: in het windstille centrum van de storm!

Eens had Kenneth bij het verlaten van het eiland Iona zijn staf vergeten. De staf was voor een abt het teken van zijn waardigheid. Meer nog: het maakte de drager ervan herkenbaar als herder; en daarmee werd in zekere zin Jezus zelf zichtbaar gemaakt of in herinnering gebracht, die in de echtste zin van het woord de herder der mensen wordt genoemd. De staf vergeten was dus heel erg. Toen ze op het eiland Iona de staf dan ook vonden, brachten ze die onmiddellijk naar de heilige man Columba. Deze ging ermee naar de kapel, waar hij lange tijd bleef bidden. Kenneth bemerkte pas zijn vergeetachtigheid, toen zij op een volgend eilandje aanlegden. Hij schaamde zich diep dat hij zo onoplettend was geweest en in zekere zin Christus zelf even uit het oog had verloren. Hij knielde neer op de plek waar de gedachte aan zijn staf in hem was opgekomen. Lang bleef hij diep voorover gebogen liggen. Toen hij zich tenslotte weer oprichtte, lag daar zijn staf vlak voor hem! Toen knielde hij nogmaals neer, maar nu om God te bedanken.'

'Toen hij eens in wintertijd met een aantal gezellen over de Schotse Hooglanden dwaalde, stootte hij op een vrouw die halfdood in de sneeuw lag. Naast haar lag een klein meisje. Doodgevroren. Onmiddellijk gelastte hij dat er een vuur moest worden aangelegd. Hij gaf haar warm eten en drinken, zodat zij weer wat opknapte. Tenslotte wekte hij ook haar dochttertje weer tot leven. Toen trok hij verder met zijn gezelschap.'

Hij stierf op 84-jarige leeftijd in klooster Aghaboe. Hij is patroon van Kilkenny.